

عنوان مقاله:

ارزیابی و شناخت هندسه کاربردی عصر تیموری در طراحی بقعه مولانا زین الدین ابوبکر تایبادی

محل انتشار:

دومین همایش ملی خراسان در شکوفایی هنر و معماری ایرانی اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فرشته آذرخداد - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه بیرجند

حسن هاشمی زرج آباد - دانشیار گروه باستان شناسی دانشگاه مازندران

علی زارعی - استادیار گروه باستان شناسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

خراسان بزرگ در عصر تیموری دارای تحولات بسیار چشمگیری در ساخت مقبره سازی صوفی می شود. مقبره مولانا ابوبکر تایبادی از این حیث مستثنی نیست. این مقبره در سال 848 ه.ق به دستور پیر احمد خوافی وزیر شاهرخ تیموری جهت مسجد و نمازخانه توسط بزرگ ترین معماران دوره تیموری (دو برادر به نام های غیاث الدین و قوام الدین شیرازی) در شهر تایباد بنا شد. آن چیزی که این بنا را از حیث مطالعات معماری و باستان شناسی برجسته می کند، بهره گیری معمار از هندسه کاربردی عصر تیموری، در ساخت آن می باشد. هدف از این پژوهش آشکار ساختن هندسه کاربردی در طراحی بقعه ابوبکر تایبادی است، که با تکیه بر رویکرد تحلیلی، اتخاذ منابع کتابخانه ای و ثبت و مشاهده میدانی، می توان گفت یکی از ویژگی های متمایز معماری دوره تیموری بهره گیری هر چه بیشتر از هندسه در طرح های معماری است، که نمود آن را می توان در پلان، ایوان رفیع و گنبدخانه بقعه مولانا زین الدین ابوبکر تایبادی مشاهده کرد. با تحلیل هندسی این بنا می توان اظهار داشت که معمار در طراحی این بنا از مشتقات $\sqrt{3}$ ، $\sqrt{5}$ و $\sqrt{2}$ بهره گرفته است.

کلمات کلیدی:

هندسه کاربردی، عصر تیموری، بقعه مولانا زین الدین ابوبکر تایبادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802561>

